

Yale University Library Digital Collections

Title	Lelek sebra / Avgustin Ujević.
Call Number	1997 907
Creator	Ujević, Tin, 1891-1955.
Published/Created Date	1920
Rights	The use of this image may be subject to the copyright law of the United States (Title 17, United States Code) or to site license or other rights management terms and conditions. The person using the image is liable for any infringement.
Extent of Digitization	Partial work digitized.
Generated	2021-03-04 06:22:51 UTC
Terms of Use	https://guides.library.yale.edu/about/policies/access
View in DL	https://collections.library.yale.edu/catalog/16584348

АВГУСТИН УЈЕВИЋ

ЛЕЛЕК СЕБРА

Господи: Овдје, у селу Демисек,
у злате зграда на јамске
вечери 1927-1928 проведене у
Скардарији, са друштом проф.
12. III. 28 Тимо Ујевич

"...Прими, Јусе Свјета, моје задње ватре"

"На ранјенике и пропела,
и на пропела ранјеника..."

БЕОГРАД
С. Б. Цвијановић
МСМХХ

СВАКИДАШЊА ЈАДИКОВКА

Како је тешко бити слаб,
како је тешко бити сам,
и бити стар, а бити млад!

И бити слаб, и немоћан,
и сам без игде икога,
и немиран, и очајан.

И газити по цестама,
и бити гажен у блату,
без сјаја звезде на небу.

Без сјаја звезде удеса,
што сијаше над колевком,
са дугама и варкама.

— О Боже, Боже, сети се
свих обећања блиставих,
што си их мени задао.

О Боже, Боже, сети се
и љубави, и победе
и ловора, и дарова.

И знај да Син твој путује
долином света туробном
по трњу и по камењу,

од немила до недрага,
и ноге су му кржаве,
и срце му је рањено.

И кости су му уморне,
и душа му је жалосна,
и он је сам и запуштен.

И нема сестре ни брата,
и нема оца ни мајке,
и нема драге ни друга.

И нема нигде никога
до игле драча у срцу
и пламена на рукама.

И сам и самцат путује
под затвореном плавети,
пред замраченом пучином,

и кому да се потужи?
Та њега нико не слуша,
ни браћа која лутају.

О Боже, жеже твоја реч
и тесно јој је у грлу,
и жељна је да завани.

Та беседа је ломача
и дужан сам је викнути,
или ћу главњом планути.

Па нек сам крес на брдима,
па нек сам дах у пламену,
кад нисам крџик са кровова!

О Боже, тек да доврши
печално ово лутање
под сводом који не чује.

Јер мени треба моћна реч,
јер мени треба одговор,
и љубав, или света смрт.

Горак је венац пелина,
мрачан је калеж отрова,
ја вапим жарки илинштак.

Јер ми је мучно бити слаб,
јер ми је мучно бити сам, —
(када бих мого бити јак,

када бих мого бити драг) —
но мучно је, најмучније
бити већ стар, а тако млад! —